

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancoate nu se
primesc. — Manuscrise nu se
retrimit.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anulări:
In Vienna: M. Dukes, Heinrich
Schalch, Rudolf Hesse, A. Oppelich
Nachfolger; Anton Oppalik, J.
Dunneber, in Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Revint; in
București: Agenca Haas, Suc-
cursale de Roumanie; in Ham-
burg: Karoly & Liebmann.
Prețurile inserțiilor: o serie
garmond pe o coloană 8 cr. și
30 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
serie 10 cr. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULU LVIII.

„Gazeta” iese în în-care zi.
Abonamente pentru Austro-Ungarie:
Pe un an 12 fl., pe șase ani
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr.; pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov:
a administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etajulu
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 6 cr. v. a.
sau 16 bani. Atâtă abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 13.

Brașov, Mercuri, 18 (30) Ianuarie

1895.

Băncile noastre.

Brașov, 17 Ianuarie v. 1895

Suntem în ajunul întrunirii
adunărilor generale ale institutelor
noștre de credit și economii, din-
tre cari unele s'au și convocat, ér
altele se vor convoca în curând.

Cu cât mai mare este avên-
tului, ce l'a luat între Români de
dincoci de Carpați instituțiunea băn-
cilor, cu atât mai mare trebuie să
ne fiă și interesul față cu mișcările
realizate pe acest terenu al eco-
nomiei noastre naționale.

Dela 10 Aprilie 1872, când și-a
început activitatea sa prima bancă
românească cu sediul în Sibiu, pro-
gresele realizate pe acest terenu
au întrecut, în adevăr, toate aș-
teptările. Cu deosebire în anii din
urmă numărul băncilor românești
a început să crească cu pași repezi,
așa că astăzi avem vre-o 45 de
bănci, unele mai mari, altele mai
mici, dér toate în stare înfloritoare.

Se nasce acum întrebarea, decât
acest progres este el progres și
pentru masele populației noș-
tre agricole, ori nu este? Acesta
este o întrebare mare, cu care tre-
buie să ne tragem bine pe sémă,
câci dela rezolvarea ei atérnă zelul
și sprijinul, ce-l reclamă dela noi
instituțiunea băncilor românești.

Se aud adese-ori plângerii, că
poporul nostru nu este încă des-
tul de matur în ceea ce privește
întrebuințarea băncilor și că, din
causa asta, băncile ar fi o ade-
vărată calamitate pentru el. Lucru
firesc, că cei ce susțin această nu
vedu cu ochi buni dezvoltarea băn-
cilor noastre, séu cel puțin nu se
simt îndemnați a-le sprijini.

Fără indoelă, că mai ales la
început băncile au avut și o în-
riurintă păgubitoare asupra poporului
de rând. Causa este a se atribui,
după părerea noastră, nu numai ne-
maturității în ceea ce privește în-

trebuințarea băncilor, ci și impre-
jurării, că în sinul poporului nos-
tru băncile începuseră a lua un
aventu tocmai în timpul, când se
adusesse legea pentru regularizarea in-
tereselor, prin ceea ce se pusesse
ore-care stavilă numărului șarla-
tanii, cari exploatau poporul cu că-
mătăriile lor enorme. În raport
cu aceste cămătării, poporul i se
pareau banii împrumutați dela bănci
fôrte ieftini și mulți lăcomiau la ei
cu trebă și fără trebă, prin ceea ce
unii și-au risipit averile și au ajuns
la mari calamități.

Intru câtă acesta este adevărat,
reul este a se atribui instituțiunei
băncilor peste tot, ér nici de cum
nu băncilor românești în special.
Decă n'amă fi avut bănci româ-
nești, terenul l'ar fi ocupat băn-
cile streine și de acest réu totuși
n'amă fi putut scăpa. Streinii au
fost cei dintâi, cari au pășit în
mijlocul poporului nostru cu băn-
cile lor și ei sunt și astăzi, cari
țin ocupată o parte fôrte însem-
nată din teren.

Abstragându dela profitele rea-
lizate, cari ori și cum e mai bine
să rămână în mâna proprietarilor
români, decât să trecă la streini,
nimenea nu va susține, că poporul
nostru, peste totu dîcându, nu s'ar
bucura de mai mari considerații din
partea băncilor românești, decât
din partea celor streine.

Mai avem încă o mulțime de
alte considerații, pentru cari nu
numai privim cu bucurie avântul,
ce l'au luat băncile noastre, dér ne
cuprinde o justă indignație și nu
putem desaproba în de-ajuns pe
acei fruntași români, cari chiar și
astăzi, după atâtea exemple încu-
ratore, stau cu mâinile în sin și
lasă ca în ținuturile lor curată ro-
mânești să se înființeze bănci streine
pe socotela poporului românesc.

Sé nu ne pară dér surprin-
tor numărul băncilor noastre, câci

în proporția cu numărul populației
noștre, suntem încă fôrte înapoiați pe
acest terenu. Cunoșcem ținuturi
mari românești, unde nu avem o
singură bancă și poporul nostru se
folosește exclusiv de băncile altora;
cunoșcem érași mulțime de bănci
streine, cari se susțin de mult
timp și progresază exclusiv pe
conta poporului românesc, ér altele
se înființază acum și cuceresc te-
renul, pe care Români de mult
ar fi trebuit să-l ocupe.

Până când această stare de lu-
cruri va continua, nu avem să fim
mulțumiți cu numărul băncilor
noștre. Ele trebuie sprijinite, îm-
plinite și încurajate, câci devisa este
scăpămă măcar pe acest terenu
de exploatarea streinilor.

Nu se pôte însă trage la in-
doelă, că și din partea băncilor nos-
tre se ivesc multe neajunsuri, ba
câte-odată se comit pôte și unele
abusuri neiertate față cu poporul.
Locul pentru îndreptarea acestor
abusuri sunt adunările generale,
în préjma cărora ne aflăm acum.
Acționarii români trebuie să aducă
aminte, că la întemeierea acestor
bănci s'a pus ca scop principal
ajutorarea poporului. De ajungerea
acestui scop să se țină sémă mai
pe sus de toate, câci nu-i pôte căde
mai greu Românului, ca atunci, când
se vede într'un mod séu altul
apăsut de inși-și ómenii séi.

Cu deosebire cerem, ca abu-
surile observate în unele localități,
dintre cari o parte au fost indi-
cate chiar și în colonele foiei nos-
tre, să fiă sulate din partea ac-
ționarilor în adunările generale și
să se pretindă luarea celor mai as-
pre măsuri pentru împedcarea lor.
Acesta o cere nu numai intere-
sul băncilor, ci și însa-și reputa-
țiunea acționarilor, — o cere însă
mai pe sus de toate cauza poporului
român, în numele căreia au fost
înființate aceste bănci.

O moțiune a studenților italieni

Frații noștri Italiani pörtă la
inimă interesu din ce în ce mai viu
pentru sörtea noastră a Românilor
asupriți din Transilvania și Ungaria.
După deputații italieni, vin acum și
studenții din Roma și trimit o mo-
țiune de simpatie către studenții ro-
mâni dela universitatea din Clușiu.
Éta ce scrie în privința acesta „Il
Giornale” din Roma dela 23 Ianuarie:

„In urma invitării comitetului mo-
narchic, eri s'au întrunit studenții monar-
chiști de la universitatea noastră, la o adu-
nare generală. În decursul adunării i-se
dispune comitetului, ca să facă pașii de
lipsă pe lângă primarul, pentru ca nu-
mele gloriose ale bravilor soldați italieni,
căpuți în ultimele zile în Africa, să fiă în-
scrise pe monumentul morților de la
Dogali.

„Dup'aceea s'a votat, cu unanimitate,
următoarea moțiune de simpatie către stu-
denții români de la universitatea din Clușiu.

„Studenții dela universitatea din Roma,
inspirându-se de principiile libertății și fră-
țietății, în puterea cărora poporele civilizate
au dreptul de a se constitui în națiune, tri-
mit unu afectuos salut și unu prea căl-
duros auguriu de încurajare generoșilor
studenți universitari români, cari însuflețin-
du-se de gloriosele tradițiuni ale mamei co-
mune, Roma, luptă cu mândria pentru căști-
garea libertății naționale contra poporelor
maghiare din Ungaria și Transilvania, cari
pe tote căile și cu tote mijlocele încercă a le
călca în picior drepturile lor civile și politice.

S'a hotărit — continuă „Il Gior-
nale”, ca o copie din această ordine de și
să se depună la bidelul Arduino, și se face
apoi unu călduros apel către toți stu-
denții, să se depună pe ea subscrierile.

Textul original al moțiunii e ur-
mătorul:

„Gli studenti dell'Università di Roma,
ispirandosi ai principii di libertà e di fra-
teltanza, in forza dei quali i popoli civili
hanno diritto de costituirsi a nazione, in-
viano un affettuoso saluto ed un caldis-
simo augurio d'incoraggiamento ai gene-

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

(Reproducerea oprită.)

Din anii 1848—49.

Memorii, de Vasile Moldovanu.

7)

(Urmare).

V. Vedenia.

Nu va fi trecut multu timp, și cor-
pul mi fi cuprinsu de-unu felu de amor-
țelă, séu amețelă, care nu se putea numi
somnia, ba din contră mă năcăjam, că
după atâtea aventurare a cugetelor de
peste și, nu pot dormi, ca se mi-se odih-
nescă trupul și sufletul.

Când mi-se părea, că stau în punc-
tul trecerii din trevie la somn, imi
atraseră atențiunea foșnetul de mătase al
vestimentului unei dame de frunte. Imi în-
torsei capul în partea de unde venea su-
netul, și vedui, că pe ușa — care eu o
sciam deschisă — intră o femeie în casă.
Ea era de-o statură mai mult înaltă, îm-
brăcăminte sta dintr'unu vestimentu de mē-
tase neagră, avendu pe capu o podobă,

care nu se putea asemăna cu ornamentele,
ce pörtă domnele în viață. Fața ei era cam
palidă, nu tristă, dér din tote trăsăturile
se vedea a se exprima unu felu de îngri-
jire serioasă. C'unu cuvântu, întregă ființa
ei era atât de majestatică, atât de îm-
punătoare, încâtu m'a pus în uimire.

Nou intrata pași dreptu spre mine și
vându-o, că se apropie, am săritu în sus
și pētrunsu de-o reverință religioasă, am
primitu convingerea, că stau înaintea Mai-
cei Domnului, Prea curata Feciöră Maria...
Stându în umilință, cu capul plecatu, nu
aveam îndrăsnelă a-i mai căuta în față.
Sântia sa imi făcu semn să o urmez....

Convinsu în interul meu, că al
cui ordinu am de a împlini, am săritu fără
esitare și i-am urmatu în distanță numai
ca de trei pași. Eșindu din casa fratelui
meu, ea a trecut ulița, a deschis ușa curții
cumnatului meu Dănilă Munteanu — care
locuia vis-a-vis de casa parochială — și
fără a căuta îndrētū, a trasu dreptu la
țermul Mureșului.

Ce privește minunată! În dreptu cu
țermul cei mari, înalți din grădinile lui
Dănilă Munteanu și a fraților numiți

„Ostacești”, era o plută de-o mărime, care
cuprindea partea cea mai mare a Mure-
șului. Cârma plutei o avea în mână Băr-
nuțiu, ér pe ea Augustu Treboniu Laurianu,
Alexandru Papiu, Ioan Buteanu, Avram
Iancu, Axente Severu și alții, o mulțime
de bărbați, cu ruți de brad în mână, ér
Eliseu Todoranu, ca să ajute cu succesu,
sărise în apă și cu hainele rēșfrinse până
din susu de genunchi, puse lăstarul la
umăr și ridica din rēșputeri să împingă
luntrea înainte.

Din lucrarea bărbaților, cari se aflau
pe plută și pe lângă ea în apă, se vedea
apriatū, că au intențiunea de-a o mișca de
pe unu stratu de pietri mari, pe care se
aședase, și ridicându-o de acolo, să o con-
ducă pe Mureșiu în susu dreptu asupra
cursului apei.

Vedenia, séu cum sé o numescu, mai
arătându-mi odată cu degetul spre fati-
giile bărbaților amintiți, imi dise: Vedī,
cum se luptă și ostenescu acei bărbați, ca
să conducă naia națiunei, pe cându tu
dormi! La lucru!..

Și după aceste a dispărut

Nu m'am îndoitū, că chemarea mea
încă este a ajuta la conducerea acestei
plute, la care își storceau puterile atâți
bărbați. Și am săritu de locu în Mureșiu
și pe plută. Înainte însé de a pune mâna
pe vre-unu instrumentu și a întreprinde
ceva, m'am apropiat de Bărunțiu și l'am
întrebat: Domnule, pentru-ce se duce
pluta acesta în susu asupra cursului apei,
și nu în josu, încătră ar merge mai ușor?
Densulū, cu față serioasă, imi rēspunse:
Este datorita noastră a duce această plută
mai întâiu la obērșia Mureșului în Gurghiu,
și apoi de-acolo a o mână pe Mureșiu
la vale.

Eu mulțumitu cu rēspunsul primitu
dela bărbatul națiunei, și convinsu óre-
cum despre necesitatea de-a împinge și
conduce pluta la isvorul Mureșului, luai
în mână o rudă de brad și mă apucau de
lucru dimpreună cu fratele meu Isaie, care
încă se afla acolo. În acestu momentu însé
o birnă se desfăcu dela plută și mișcându-
se din partea drēptă a Mureșului, se
cam apropia de stanga. Eram convinsu, că
această birnă, fiindu parte constitutivă a

rosi studenti universitari Rumeni che, traendo ispirazione alle gloriose tradizioni della comune madre Roma, lottano fieramente per la conquista della liberta nazionale contro i popoli maghiari dell'Ungheria e Transilvania, che con ogni modo e con ogni mezzo tentano calpestare i loro diritti civili e politici"

Legea de naționalități.

Diarul slovac „Narodnie Noviny“ publică unu articolu alu cunoscutului publicist Svetozar Hurban Vajansky asupra legii ungare de naționalități. Etă pasagiulu celu mai însemnatu din acelu articolu:

Unu singuru faptu ajunge, ca întregulu nostru, așa numitu, constituționalismu, se apară înaintea ochiloru fiecărui omu cugătoru și onorabilu ca o nimica, ca o frasa gola. Faptulu acesta e următorulu:

La anul 1868 se formulă în modu constituționalu legea privitoare la egala îndreptățire a naționalităților, se publică și se înaintă Majestății Sale spre sancționare. Despre această lege, care de altcum din punctu de vedere alu dreptului publicu, este una dintre legile cardinale, adevă o pētră din fundamentulu clădirii constituțiunei, nu se pōte nici decumū dice, că ar fi fostu octroată, nu se pōte vorbi despre o volnică îndeplinită din partea Vienei, seu despre o silă, ori despre timpuri viforose. Nu s'a făcutu nici o erōre formală, și nici în realitate nu s'au schimbatu raporturile, de-ore-ce naționalitățile, pe cari le recunoșce legea dela 1868, există și astăzi, și rapōrtele, cari ar trebui să fiă regulate prin această lege, nu s'au schimbatu.

Și din această lege, până astăzi, adevă răstimpu de 27 ani, nu s'a pus în praxă nice unu punctu, care să le arunce naționalităților nemaghiare de pe masa bogată maghiară vr'o fărâșătură de dreptu. Din contră: această lege sancționată și publicată, nu numai că o pōte viola ori și care ministru, prin ordinațiuni și rescripte, ci ori și care solgăbiru, executoru de dare și scriitoru! Și acela, care suferă în modu ilegalu nedreptu, pōte apela numai la Dumneșeu, de-altmîntrelea la nimeni. Pentru injuriă națională în Ungaria nu există nici scaunu judecătorescu, nici administrație, nice lege, nice milă, nici simțu și nici umanitate! Față cu plângeru naționale ministru e surdu, și în tăcere elu aprobă tirania funcționarilor mici, necuți și sētoși de răsbunare privată.

Acesta este faptul! Înaintea întregui lumi o declarăm, că în adevăru așa este, o susținem înaintea ori și cui, înaintea parlamentulu, înaintea celui mai înalt for, înaintea publicității și înaintea tronulu! Și unde se întâmplă astfel de lucruri, acolo se nu mai vor-

bescă nimeni de constituționalismu, de puterea și însemnătatea sistemulu reprezentativu în Ungaria! Singuru această rană, care de 27 ani stă deschisă, ajunge, ca să inficizeze întregu organismulu!

Programul noului ministru de interne.

Noul ministru de interne, Perczel Dezső, a ținutu Duminecă în Bonyhád vorbirea-programu înainte alegătoriloru săi.

Dreptu punctu de mănecare în vorbirea sa a luat pactulu dela 67, despre care dișe, că nu se pōte și nu e iertatu nici să se strimteze, nici să se lărgescă.

Legile politice bisericesci le va pune în aplicare guvernulu în timpul, care-lu presorie legea și într'unu modu, ca spiritele agitate se fiă mulcomite și să se ajungă la liniștirea generală. Legea despre cășetoria civilă obligatōre va fi pusă în vigore în Decembrie curentă, er ca să se pōtă întâmpla această, în Septemvre 1895 se va începe în întregu țera conducerea matriculeloru de stată. Spre scopulu acesta în prima jumătate a anulu se voru stabili cercurile matriculare, numele și sediulu cercuriloru. Ministru lu crede, că elementulu învățatorescu este celu mai acomodatū pentru a i-se îndreptăta conducerea matriculeloru, și în privința această va face pași la ministeriulu de culte.

Privitoru la cele două proiecte bisericesci pendente, punctulu de vedere alu guvernulu e, că în ce privesc principiile le va susține necondiționatū, nu se alipesece însă de redactare și cuvinte.

Cea mai estensivă parte a vorbirei ministru lu se referese la reforma administrației. Ținēndu la îndrumările legi administrative dela 1891 de sub Szapary, nu crede de esențialu, ca reforma să se începă cu reformarea municipiloru, seu cu organizarea comunelor. Elu va împreuna aceste două proiecte și le va a-terne deodată dietei spre desbatere, pentru-ca deja la primul momentu să-și pōtă face ori și cine o ideă deplină despre complexulu reformelor.

A mai vorbitu ceva și despre misiunea celorlalți ministri de resortu, der despre cestiunea naționalitățiloru nimicū.

SCRIILE DILEI.

17 (29) Ianuarie.

Adunarea poporală pentru unirea Dalmației-Croației. Din Spalato se scrie, că sub președinția lui Dr. Tommasco s'a constituitu acolo unu comitetu, care lucrăză pentru convocarea unei mari adunări poporale pe dina de 3, eventualu 10 Februarie. Adunarea se va ține sub cerulu liberu pe câmpia Marmont, cu următorea ordine de di: 1) Propunere pentru constituirea

plutei, nu se pōte neglija; deci mă arunca pe ea de-odată cu frațe-meu.

Ne luptăm din tōte puterile, seu să o ducem singuratică pe apă în sus până la destinația plutei, seu să o apropiem de acesta și s'o înțepenim la locul de unde s'a desfăcutu, der, acum se învrētea cu capētul dreptu cătră amēndoi țermurii, acum se întorcea în cursulu apei. Înțepēnindū amēndouē rudele, îi mai dāmu o împingere puternică, der în locu de a-se duce în direcțiunea, în care o împingeamu noi, s'a învrētitu sub picioarele nōstre așa, că amēndoi cu partea stāngă a trupulu amū ajunsu pe suprafața apei, tălpile picioareloru însă ne erau înțepenite pe bărnă, ca și când amū sta în picioare pe ea, și numai umerii, șoldurile și urechile stānge ne erau în apă. În pozițiunea această orison-tală vedeamū, că nu mai putemū face nimicū. De-odată însă, ca prin minune dumneșească, bărna nōstră se întorce erāși în starea sa de mai înainte, și noi, ca și când amū fi fostu crescuți pe ea, ne aflamū erāși în picioare și cu rudele în mână.

Cu inimă plină de pietate, mă tredii din somnulu părutu. Imi mai recapitulai odată întregu visulu, și mă minunam însu-mi de liniștea sufletescă, ce o simțiam.

Frica de statariu, îngrijirile și întristările, ce mă copleșiseră în dina trecută, au dispărut cu totul. Mulțamindū ziditorulu, prin cuvinte și cugete pie, pentru balsamulu vērșatū estū modu în inima mea rănită, mă întorsei pe cealaltă laturē și căđui în brațele unui somnū odihnitōru de trupū și sufletū. Când m'am treditū, sōrele se ridicase susū, și mă preocupa încă mereu visulu celu dulce, când auzi pe sub ferēstră vocea puternică a lui Russu.

Elu mi-a spusū, că la ei în totū satulu nu s'au aflatū lemne pentru furei, fără numai la tatālū seu. Elu a dișu în adunarea satulu, în preșența solgăbirēului Madaras: „Veniiți, că vē dau eu lemne, căci și așa pe acele furei nu se spāndurā nime, mai înainte de a-se spāndura unū Unguru“...

După acestea am enaratū înainte lui, a fratelui meu și a căseniloru visulu, ce am avutū în această nōpte și schimbarea, ce a produs acelu vis în tot internulu meu, în tōtă ființa mea. Terminandū cu convorbirile nōstre, Russu imi comunică, că elu călătoreșce adī la Tergulu-Mureșulu, și a venitū să mă invite a-lū însoți. Eu neavēndū nici o atragere pentru așa ceva, am rămasū acasă. (Va urma.)

unei comisiuni de 10, care, în interesulu unirei Dalmației și Croației, să reprezente în comunu aceste două țeri, și în care înțelesū să adreseze unū Memorandū monarhulu. 2) Alegerea membriloru acestei comisiuni. 3) Propunere, ca față cu toți acei deputați dalmatinu, cari au votatū în ședința dela 14 Ianuarie a dietei provinciale contra unirei celorū două țeri, să se esprime neîncredere. 4) Propuneri eventuale.

Țarul și scriitorii ruși. Din Petersburgu se telegrafiază, că Țarul a datū unu uoazū, prin care ordonă, ca în fi-care anū să se împartă 50,000 ruble acelorū savanți scriitori și publiciști ruși, cari se luptă cu miseria. În urma această ministru lu de culte, ministru lu de finace și președintele Aademiei de sciințe, au fostu autorizați, să stabilescă regulamentulū ajutoareloru.

Nu și-a uitatū de noi. Anulu acesta ierna a făcutū și ea o glumă de carnavalū. Înainte cu câteva zile numai, se părea, că și-a uitatū de noi. Sōrele strălucēa cu rađe calde și zimbitōre, ierna cocheta și-a lăpēdatū blana albă, a îmbrăcatū paltonū de primăveră și a sedusū lumea a crede, că uitāndu-și de nori s'a dusū în alte părți. Vedeamū pe străde domni și dame umblāndū îmbrăcați ușurelu, ba ni s'a datū chiar rara ocași de a vedea câteva damicele cochetāndū în taliă pe „Corso“. Paținū însă a ținutū această „ferioire“. De alaltăeri după amēdi cerulu s'a întunecatū, sōrele s'a ascunsū după grei nori, er de ieri după prāndū vēzdahulū cerne fulgi de nea. Asēră amū avutū o adevērată furtună cu nea, a încetatū chiar și circulația tramvay-uriloru prin orașū, er adī diminețā ne-amū pomenitū c'unū grosū stratū de zăpadă, care mereu e augmentatū, căci ninge, ninge fără înterupere, dreptu dovadă, că ierna nu și-a uitatū de noi.

Milione dispărute. La „Banca Națională“ din Wales, care dela 1893 stă sub scontrare, s'a constatatū, că au dispărutū 553,000 funți sterlingi, adevă cam șese milioane florini. Contra directoriloru băncei s'a pornitū cercetare rigorōsă.

În cercurile panslave din Petersburg, cari stau în legătură cu Rusofilii din Bulgaria, circuleză faime despre diferite incidente surprindētōre, la cari se așteptă în Sofia. Se dice cu tōtă pozitivitatea, că posiția principelui Ferdinand este sgduită, că dispozițiunea generală a armatei nu e prea favorabilă pentru principele, și că Zankow, Caravelow și Stambulow au de gândū să începă o acțiune comună.

Pentru ingineri. Pentru lucrările de comasare în comuna Săszarmū (Szécszarma, com. Sol.-Doboka) se caută unū ingineru practicū, care să-și înainteze ofertulu seu la tribunalulu regescu din Deșiu, câtū mai curēndū, pentru a fi alesū în 9 Febr. st. n. a. c. în Săszarmū. Va fi preferitū unū Românū, ori celu puținū, care va sci bine romānesce, fiind-că alegătorii suntū toți Romāni, afară de contele-comite Bethlen Pál. Până la 1 fl. 60 or. de jugeri catastralū se va primi de sigurū. Concursulu în foia oficiōsă s'a publicatū.

Diracțiunea institutulu de alienați din Sibiu, pentru ca să se provedă cu articoli de cari are lipsă precum: obiecte de fier, perii, haine, tapete etc., a hotărītū să țină în 11 Februarie la 11 ore a. m. o petrac-tare de oferte scripturistice. Condițiunile mai detaliate se potū vedē în biroulū camerei comerciale din Brașovū.

Rēsboiulu europēnu dela 1903.

Sub acestū titlu a scosū de curēndū unū strategū germanū o broșură, în care fantasia lucrăză de minune. Elu se ocupă c'unū rēsboiu, nu din trecutū, ci din viitorū, din 1903, și desvōltă în capitulu „Germania triumfans“ o minunată artă în „profetirea“ viitōreloru învingerū ale

Teutoniloru asupra Rușiloru, nēmū mare și puternicū, care cade cu închinăciune la picioarele falniciloru Prusaci ai lui Bismarek. Dreptu curiositate estragemū din acestū capitulu următōrea parte fantastică:

...Politicii (germanu) mai profundū privitoru, simțeau deja, că ori-ce favorū ar avē Franția dintr'o procedură unitară cu Germania, totuși e de lipsă, să se facă cu această putere o răfuială ultimă cu arma, unū ultimū duelū între doi protivnici din care amēndoi să esă vrednici de a fi recunoscuți egali, pregătindu-se astfel calea unei viitōre înțelegeri pacifice, pe basa reciprocei recunoșceri.

Până la începutulu anulu 1903 s'au mai trăgānatū pertractările diplomatice. Rusia în sfrșitū făcu începutulu declarațiuniloru de rēsboiu. Franția îi urmă numai decātū; alianța imbiată de Turcia Germaniei și Austriei a fostū încheiată. Italia, conformū obligamentelorū sale, se declară gata a ridica armele contra Francei; Anglia scria note, în cari se oferea ca arbitriu și se nisua să jōce acestū rolū.... Statele balcanice arātău o ținutū fōrte dubioasă.

Pe la începutulu lui Martie trupele statelorū beligerante esiră la câmpulu de rēsboiu, care se sfrși relativū în grabă.

Elu fu purtatū în Italia superiōră și în Franția, cu norocū schimbăciōsū. Francoesiloru le succese a căștiga mai multe lupte mari, până când în urmă noroculu îi părăsi și trecū pe partea Germaniloru. Francoesii doreau acum pacea și oferiră condițiile de status quo. Germania le primi.

Loviturile pe cari Nemții le-au suferitū în mai multe lupte cu Franția, au fostū bogatū rēsplătite prin splendida lorū victoriă în Rusia. În două colōne mari înaintau oștirile germane, alungāndū și zdrobindū imensa massă de luptătoru, pe cari i-a trimisū în fața lorū colosala Rusiă.

Cu multū mai puținū norocū au luptatū Austriacii. Mobilizarea s'a făcutū la ei cu multū mai încetū, de cum s'ar fi așteptatū. Din pricina această Rușii au pututū nāvāli dela începutū cu armatā însemnată în Galiția. Austriacii au avutū la începutū câte-va succese în Sudū, însă aprōpe de Kiev, unde erau concentrate trupele rusesci, au fostū isbiti de acestea așa de puternicū, încātū au trebuitū să se retragă.

În acestū stadiu alu rēsboiulu i-a succeseu diplomației rusesce, să îndemne pe Romāni, Montenegrini, Greci și Bulgari, a se ridica contra inamiciloru aliați. De altă parte Austria a atrasū pe partea sa pe Serbi. Pe când însă Grecii, Bulgarii și Montenegrinii luptau numai în contra Sērbiloru și a Turciloru, și numai o parte mică de Bulgari au luatū parte la rēsboiu directū contra Austriei, pe atunci Romāni și-au îndreptatū tōte puterile contra Austriaciloru, așa că aceștia erau atacați din două părți deodată.... În această strimțōre veniră Germanii întru ajutorū frațiloru lorū Austriaci după ce chiar la timpū potrivitū și-au retrasū oștile din Franția și le-au pututū arunca în câmpulu osticū de rēsboiu. Germaniloru li-a fostū succeseu în Podolia să atace pe Ruși din spate, și cu ajutorulu Austriaciloru i-au nimicitū grozavū în apropiere de Kamenitā, așa încātū au fost siliți să se predea. În urma această Austriacii, avēndū mână liberă, au nāvālitū asupra Romānilorū, cari îi bāteau rēu din cōste....

După învingerea dela Kamenitā Germanii au intratū spre Rusia sudică, și acolo și-au postatū o nouă armată. Ei au persecutatū pe Ruși până la Don, unde cu ajutorulu Turciloru i-au nimicitū mai de totū....

Nu vē uitați, că pe — hārtiā.

Cestiunea națională în camera română.

Discursulu d-lui Ionu Grădișteanu.

(Urmare)

S'ar putē dice, însă, că pōte guvernulu românū a datū a înțelegere acestū lucru deosebitelorū cabinetē. S'ar putē dice, că a făcutū această încercare, der n'a isbutitū. Se înțelegere de sine, că nu putemū sci, ce a făcutū guvernulu și nici nu cerū

să ne spună această; dăr vă mărturisesc, că din toate semnele esterne din cari am putut deduce ceea ce s'a putut petrece în această cestiune, eu unul, sincer, nu cred că guvernul a făcut această, și nu cred fiindcă guvernul în tot-deuna a avut nedibăcia, după părerea mea, să afirme, că în ori ce casă trebuie să mergem cu tripla alianță. Mai mult: au fost organe de publicitate acreditate ale guvernului, și chiar un diar inspirat până acum câtva timp de d. ministru de externe actual, care a afirmat odată, în urma nu știu cărui proces de dincolo, că noi totuși cu tripla alianță trebuie să mergem în ori ce casă. Așa încât chiar de se va fi spus acest lucru, s'a spus fără hotărâre, s'a spus cu sfială, nu s'a dat înțelegeri în mod categoric, că această este condițiunea sine qua non a intrării României în tripla alianță.

Dacă aceasta nu s'a făcut până acum, și sunt convins că nu s'a făcut, trebuie să se facă, căci nu atârna numai dela guvern participarea noastră la tripla alianță, fiindcă un guvern poate să aibă mijloace de a falsifica voința națională în alegeri, dăr nu poate să aibă mijloace de a falsifica voința țerei, când va fi vorba de a face această alianță monstruoasă. (Aplause). Și de aceea este chiar o cestiune de lealitate și de bună credință, ca guvernul nostru să arate lămurit, cum este situațiunea țerei și să arate neputința în care se află de a țări țera într-o alianță, în care se găsește un călău al fraților noștri de peste munți. (Aplause). Dăr, D-lor, vedeți, eu care în această cestiune vă asigur, că nu sunt înșuflețit de nici un fel de patimă politică, nu facu ca alții, cari învinovățesc pe guvern, că a trădat. Nu. Nu cred, că se află trădători omeni în sinul nostru, și nu cred fiindcă n'ar fi numai o crimă, ar fi și o prostie. Dăr și eu învinovățesc pe guvern, nu însă de trădare, nici chiar de rea voință; dăr îl învinovățesc mai mult de nepăsare. În această cestiune, ceea ce nu este iertată unui guvern românesc în anul 1894, când cestiunea națională a dobândit însemnătatea care o are astăzi; în această cestiune nu știu, că guvernul a avut o politică rea; dăr ceea ce e și mai rău, e că n'a avut nici o politică. Nu mai este erata unui guvern să stea pe acea bancă, decât n'are o politică și idei cunoscute în cestiunea națională. (Aplause). Știu, că ni se va dice, că un ministru anume a avut pte, o politică în această cestiune; în adevăr, după câte știu, și fără a destăinui ceea, cred că știu, că D. Take Ionescu s'a interesat de cestiune și pte a avut o politică personală în această cestiune; dăr guvernul, în întregimea lui, ca guvern constituit, nu a avut nici o politică în această privință, și ceea ce ceru este, ca guvernul întreg, care reprezintă țera și parlamentul, să aibă, în cestiunea această mare, care ne pasionază pe toți, o politică hotărâtă....

D. N. Filipescu: Consecința este, că D. Take Ionescu este tratat de trădător.

D. I. Grădișteanu: Vă rog, ca cel puțin unu cescu, nu dice pe d, dăr cel puțin într-o sesiune întregă, să uităm mișeriile, cari ne despart și cari ne întinsec vederile până și în această mare cestiune. (Aplause).

D. N. Filipescu: Dacă aș fi pe banca ministerială, aș fi tratat de trădător.

D. I. Grădișteanu: Dăr guvernul, D-lor, nu numai că a fost nepăsător, dăr în impregiurările de față a pierdut chiar ocaziunea de a se afirma, și cu acesta a arătat, că nu pune preț pe această cestiune. În unele impregiurări, guvernul ar fi avut privilegiul să arate imperiului vecin nemulțumirea sufletească a țerei românești, ca Statu constituit, în privința celor ce se petrecu dincolo.

Despre acesta a mai vorbit și prietenul meu, D. Filipescu, în minunatul d-sale discurs asupra cestiunii naționale. D-sa a propus, ca mijloc de presiune, buna-ură, de a nu încheia convențiuni comerciale cu Austria pe câtă vreme nu se vor face concesii Românilor de dincolo. Ei bine, guvernul anul trecut, a nesocotit și acest mijloc de presiune, încheiându, fără nici un folos economic pentru țera, o convențiune desastroasă (aplaude), convențiunea, care a fost încheiată în mijlocul ororilor dela Turda și Oradea-Mare și în ajunul procesului dela Clușiu.

Știu, că mi s'a imputat de mai mulți și în deosebi de jurnalul „Adevărul“, de ce nu am ridicat cuvântul în Cameră, ca să protestez. Ei bine, a venit vremea, ca să răspund, și fiindcă s'a destăinuit multe în această cestiune, vă voi împărtași și eu durerile inimei mele și vă voi spune, de ce nu am ridicat această cestiune cu privilegiul discuțiunii convențiunii pe care, de alt-fel, n'am votat-o. Știu de ce n'am ridicat glasul? Fiindcă mi-a fost temă de D-vostre, D-lor ministri. (Va urma).

Capitalul mortu.

Suma aproximativă a banilor de hărăție, ce se află în comerț în monarhia noastră, face cam 800 milioane de fl. O parte însemnată din această sumă e ținută prin lădile și busunarele singuraticilor persoane, ca capitalul disponibil pentru casuri de trebuință. Acest capital, care stă astfel împedat și nu fructifică nimic, reprezintă o sumă foarte considerabilă. Socotind câte 5 membri de o familie, în întregă monarhia noastră se află 8 milioane de familii. Dacă vom pune numai câte 10 fl. de familie, ca capital disponibil, ce stă ascuns în ladă sau în busunar, vom avea pentru întregă monarhia, suma considerabilă de 80 milioane fl. Această sumă, dacă ar fi depusă la o casă de păstrare, ar aduce peste 3 milioane fl. la an. Ea însă este un capital mortu, care prin faptul, că stă ascunsă pe fundul lădilor și prin busunarele singuraticilor, cauzează cetățenilor o pagubă de peste 3 milioane fl. la an.

Pe Români mai cu seamă paguba această îi privesce în foarte mare parte, deore-ce se găsesce și astăzi mulți între noi, cărora le place a ține banii pe fundul lădii cu șepțământ, ori chiar și cu lunile, în loc de a-i fi depus la o bancă, unde pe lângă aceea, că în fiă-care și fructifică ceea, sunt și mai sigur păstrați ca acasă. Câte pagube nu suferă poporul nostru prin acest obicei?

Unul se duce toamna la țergu, și vinde o păreche de boi cu 300 fl., banii îi ascunde apoi în fundul lădii până primă-veră, când are de gând să se cumpere alți boi. Dacă în intervalul aceste banii ar fi statu la o bancă, ar fi adus un profit curat de 7-8 fl., pe cari însă Românul, din cauza obiceiului său rău, îi perde, plus că și mai face griji și cu păzirea capitalului.

La orașe, unde locuitorii au băncile la dispozițiune, obiceiul de-a ține capitalul în busunar, fără de-a fructifica nimic s'a cam sters și se sterge din d în d mai mult.

Omenii practic îndată ce pun mâna pe bani, fiă și numai pentru câte-va zile, îi depun la bancă, deundela casă de trebuință, îi pot ridica în ori-ce moment, toamai ca și din cassetta proprie. Ba unele bănci, din capitale au emis în timpul din urmă un fel de bilete în formă de cekuri, cari sunt întocmite astfel, că interesele după capitalul depus la bancă, se pot ridica separat de capital. Omul își depune banii la bancă și în schimb lor capte bilete. Cu acestea se folosese în comerțul de toate zilele, toamai așa, ca și cum ar avea banii în busunar. Biletele se pot schimba în valoarea lor nominală atâtu la bancă. câtu și la singuraticii firme. Până când biletele nu se inapoiază băncii după capitalul reprezentat de ele, deponentul primesce interese. Fiă-care biletu este de câte 10 fl. În astfelu de bilete pote omul să porțe în busunar sute de florini, fără ca acești bani să fiă capital mortu, deore-ce ei fructifică cu 4%.

Convocare.

Adunarea generală a desp. XXVII Cohalmă al „Asociațiunii transilvane“, stabilită pe 3 (15) Iulie 1894, dăr oprită prin organele politice, se va ține Joi în 2 (14) Februarie a. c. la 2 ore p. m. în sala din comuna Cața.

Obiectele: 1) Deschiderea adunării prin directorul despărț. 2) Constatarea membrilor, înscrierea de membri noi și încassarea taxelor. 3) Raportul subcomitetului și alu cassarului. 4) Constituirea subcomitetului pe un nou period de trei ani. 5) Defigerea locului ținerii adunării generale proxime. 6) Inchiderea adunării prin director.

La această adunare este rugată a participa întreaga inteligență din acestu despărțământ, precum și alți binevoitori.

Cohalmă, 25 Ianuarie 1895.

Nicolau D. Mircea,
directorul desp.

Stroia,
actuar.

Producțiuni și Petreceri.

Comitetul Secțiunii Predeală invită la *Balula Ligei*, ce va ave locu la *Azuga*, în localitățile cantinei fabricii de postavu, Sâmbătă 21 Ianuarie (2 Febr.) Inceputul la orele 9 seara. Ținuta simplă, pentru dămne de preferit costumul național. Bilete de intrare: 3 lei de familie, 2 lei de persoană. Bufetul și restaurantul sub controla comitetului.

Concertu împreunatu cu tețru va arangea corul vocalu gr. cat. din Oravița rom., Duminecă în 3 Februarie n. 1895, în sala Hotelului „Impăratul Austriei“ de acolo, sub conducerea d-lui *Ioan Bogdanu*, invățatoru.

Programa: 1) „Sosirea primăverii“, coru bărbat. 2) „Taci bărbate“, de I. Vidu coru mixtu cu soli. 3) „Cesul rău“, de I. Vorobcheviu, coru bărbat. 4) „Lielea vităză“, de G. Musicescu (secset), coru mixtu. 5) „Sărbătoarea“, de I. Ionescu, coru bărbat. După aceste se va respresenta piesa: „Iorgu dela Sadagura“ sau „Nepotu-i salba dracului“, comediu în 3 acte, de V. Alexandri. Persoanele reprezentate prin d-nii: I. Bogdanu, C. Vodă, I. Iana, G. Măgureanu d-șora E. Bogdanu, d-șora M. Crasovanu, I. Călinu, I. Dure, I. Sulea, I. Dure. După producțiune jocu. Intrarea 50, 40 și 30 cr. de persoană. Inceputul la 8 ore seara. Venitul curat e destinat fundulu școlei gr. cat. din Oravița rom.

Sciri telegrafice.

Viena, 29 Ianuarie. *Dieta din Istria s'a disolvat* și s'au ordonat noue alegeri. Causa acestei măsurii este premergerea volnică a majorității italiene, care cu toate ocaziunile a încercat să ofenseze populațiunea slavă în drepturile sale, seu eventualu să o scotă din viața parlamentară.

Parisu, 29 Ianuarie. În cameră a fost primitu cu aprobări generale mesagiul noului președinte *Faure*. Acesta mulțămese în mesagiu pentru alegerea sa, care este actulu cel mai festiv de omagiu pentru democrația activă. Președintele promite, că își va implini cu conștiințioșitate datorințele.

Goblet interpeleză asupra formării noului cabinetu și propune o ordine de d, prin care se respinge ori și ce compromis cu drepta.

Ribot răspunde, că guvernul va cere dela cameră votarea bugetului, și apeleză la conlucrarea întregii camere.

Bastid așterne o ordine de d, care aprobă declarațiunea guvernului. Acesta fu primită cu 329 contra 79 voturi.

Ministrul de *justiția* așterne un proiectu de *amnestia generală* pentru toți aceia, cari au fost condamnați pentru comploturi seu atentate contra siguranței interne, pentru delicta de pressă și pentru delicta de grevă. Proiectulu s'a primitu cu 511 contra 7 voturi. Se audu strigături din partea stângerii extreme: „Vivat Rochefort!“

Senatul primi cu aprobare mesagiul.

Parisu, 29 Ianuarie. *Astăzi a murit mareșalul Canrobert*.

Literatură.

În tipo-litografia națională Ralianu și Ignat Samitca din Craiova a apărut: *Carte de cetire pentru școlele comerciale și profesionale, de Romulus Ionașcu*, profesor la școala comercială din Iași. Ediția I. formată mare de 257 pag. Prețul lei 3.25. Lipsa totală a unei cărți de cetire pentru școlele comerciale, lucrată conformu noului programu alu ministeriului român de agricultură, industrie, comerț și domenii, l'a îndemnat pe autorul să publice acestu manualu, care conține 119 bucăți de cetire bine alese și foarte potrivite scopului. Școala comercială prepară pe omul de afaceri, pe cândliceul prepară pe omul de

litere și de științe. De această deosebire a ținut foarte bine seamă autorul în alegerea pieselor de cetire, cari sunt luata mai mult din sfera comerțului și industriei.

DIVERSE.

Mormentu lui Alexandru cel Mare. De present se facu săpături sub gîmnia Daniil din Alexandria în Egiptu. Săpăturile aceste sunt urmărite cu mare interes de către cercurile științifice, fiindcă sub gîmnia se caută mormentu lui Alexandru cel Mare. Mai mulți scriitori din evul vechiu dice, că cosciugul marelui erou Macedonian a fost dus din Babylon în Alexandria, și a fost imormentat în loculu, unde acum stă gîmnia și unde mai înainte se ridica un mausoleu. Se susține, că Iuliu Caesar, Octavianu Augustus, Caligula, Septimiu Sever și alții au vedutu cosciugul. O cronică de mai târziu spune, că un rege din Egiptu, originaru din dinastia Lagidilor, ajunsu în încercătură de bani, a topitu cosciugul de aur și l'a înlocuit cu altul de sticlă. Tradițiua populară însă spune, că mormentu marelui Macedon se află sub colina din mijlocul orașului. La inceputul secolului, Mehemed Ali a edificat pe colina gîmnia Daniil, și în urma unei seriose scrutări a topografiei vechi Alexandriei, s'a adevărit, că mausoleul edificat de-asupra rămășițelor regelui, de fapt se află în loculu, unde stă acum gîmnia. În decursul anilor, mulți omeni au susținut, că au pstruns în cripta gîmiei și de-acolo pe un lungu ambitu au ajunsu într-o cavernă, unde se afla un cosciug de sticlă și în elu un cadavru. Între aceștia se află și un savantu egipten, care toamai pe când era să ajungă la rezultatul săpăturilor ce a făcutu, a fost oprit de-a mai săpa. Toate semnele arată, că de fapt Alexandru cel Mare, zace sub acea gîmnie, ceea ce se va ști în scurtă vreme.

Nădrăvniile unui cadou. Un diar din Dresda istorisece următorea întâmplare nostimă. Un băiatu cu numele Felix primi cadou dela părinții lui un trenu micu cu locomotivă. Pe o mersă mare se întinse nise șine, ca la drumul de fier. Pe șine s'a așezat trenulu, care avea mai multe vagoane de cl. I și II, un vagonu de post, 2 pentru bagage etc. Bucuria lui Felix era nespuse de mare și elu de abia aștepta să vadă trenulu punendu-se în mișcare. Imediatu se turnă spirtu în mașina locomotivei și se dete focu spirtului. Peste spirtu s'a turnat nițică apă. Toți așteptau cu nerăbdare efectulu. Peste 5 minute locomotiva se încălzi și peste alte 5 se roși și încep să sufle și să facă șgomotu. De-odată locomotiva se puse în mișcare și încep să alerge repede pe șini, trăgendu vagoanele după ea. Întela trenului creșea din ce în ce, și elu fugea așa de repede, de gândia că-i fermecat. Omenii se uitau înmărmuriți și nimenea nu îndrăsnia să se apropie de micul tren și să-l oprască. De-odată cei din casă încep să țipe. Trenulu deraia și cădu jos. Apoi încep să alerge cu oiuțelă nespuse de mare peste covore, pe sub fotolii și divane, făcendu un șgomotu infernal. Cățelulu dia casă încep să urle și pisica să miaene. Un covor se aprinsese deja, de asemenea și un divan. Mașina fugea pe sub mobile, omenii după ea încoco și încolo, dăr fără s'o ajungă. Socră din casă leșinase de spaimă. O fată în etate de 15 ani, sora lui Felix, avendu mai multu curagiu, puse mâna pe un scaun și îlu trânti peste trenu. Acesta se resturnă cu roțele în sus, încetându de a mai fugi prin odaia. Apropie toți se fripseseră pe degete și se strimbau alu dracului de durere. În sfârșit foculu a fost stinsu cu chiu cu vaiu. Micul Felix a fugit afară împreună cu cățelulu și abia într-unu târziu a cutezat să între în odaia. Trenulu a fost lăsat jos, până s'a răcit, apoi a fost aruncat în pod și de atunci micului Felix i-a perit gustulu, să mai aibă astfelu de jucării.

Proprietaru: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

